

ŽENSKI UČENIČKI DOM

MARIJE KRUCIFIKSE KOZULIĆ

S PRAVOM JAVNOSTI

Godišnjak Doma 2022.

ISSN 2939-0648

Impressum

Godišnjak Ženskog učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić, s pravom javnosti, 2021.

Uredništvo:

Nikolina Matić, prof. i Katarina Štambuk, prof.

Odgovorna urednica:

s. Martina Vlahović

Uredničko vijeće:

s. Martina Vlahović, Nikolina Matić, Katarina Štambuk i učenice autorice članaka

Vanjski suradnici ovog broja:

s. Dobroslava Mlakić i prof. Davor Juretić

Nakladnik:

Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić, s pravom javnosti, Rijeka

Sunakladnik:

Družba sestara Presvetog Srca Isusova, Rijeka

Za nakladnika:

s. Martina Vlahović

Adresa uredništva:

Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić, s pravom javnosti

Pomerio 17, 51000 Rijeka

Tel.: (051) 325 920

z.u.d.m.krucifikse.kozulic@ri.t-com.hr

Lektura:

Katarina Štambuk, prof.

Fotografije:

Arhiv Doma, p. Ivan Dominik Iličić

Grafički dizajn i tisak:

Grafika Helvetica d.o.o., Rijeka

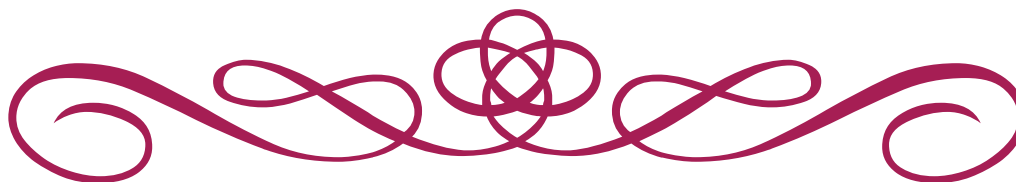
Naklada:

500 primjeraka

Kazalo

Riječ ravnateljice	6
Riječ urednice	7
Kroz povijest Doma.	8
Majka Marija Krucifiksa Kozulić, odgajateljica	8
Iz života Doma.	12
Za mene je Dom	12
Dane Marije Kozulić slavimo – i radosno u Kristu mi živimo!	13
Svjetski dan misija	14
Stoji grad!	15
Naših ruku djelo	15
SoCka	16
Sv. Nikola posjetio Dom	16
Božiću moj	17
Posjet Dječjem domu Ivane Brlić Mažuranić	18
Dva, tri đira priko rive	19
Valentinovo	20
Biblijski susret.	20
45. regionalna domijada regije Zapadna Hrvatska	21
Razgovor	22
Zdravo Gospo Trsatska, sveta Majko milosti	22
Svečano otvorenje 45. državne domijade	23
Proslava mature	24
Progledaj srcem	26
Rijeka milosti potekla našim srcima	26

Maturantice	27
Maturantice 2021./2022.	27
Intervju	32
Glazbom i kroz glazbu upoznajemo sebe i druge	32
Pola ure sporta i kulture	34
Zamisli život u ritmu muzike za ples	34
Krasno polje	35
Budimo kreativni	36
Upoznajmo život Majke Krucifikse	36
Učenički radovi	37

Riječ ravnateljice

Dragi čitatelji

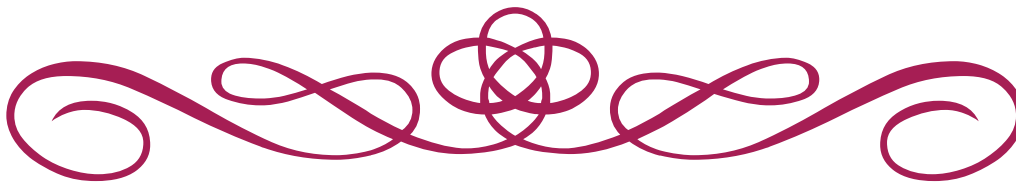
Na sljedećim stranicama predstavljamo vam mali dio događaja i uspomena na ovu 2021./2022. školsku godinu koja je na izmaku. Bila je to godina puna izazova i lijepih uspomena. Sve ono lijepo neka nam bude poticaj za godine koje su pred nama, a sve ono što nas je ponekad sputavalo neka nam bude izazov da se svakog dana trudimo rasti kao ljudi u svim područjima života.

Naša mala domska zajednica u rujnu 2021. godine primila je 10 sjajnih djevojaka koje su tijekom godine ugradile svoje talente i vještine u naš Dom. Također, u lipnju 2022. godine „izgubili“ smo 10 maturantica koje će nam ostati u srcu i kojima želimo puno uspjeha i blagoslova na novim životnim putovima.

Bilo nam je zadovoljstvo raditi i živjeti s Vama. Hvala Leoni, Paulini, Nicol, Vanessi P., Andreji, Mariji, Mateji, Vanessi J., Niki i Valentini, naša vrata su vam uvijek otvorena za susret, razgovor, zagrljaj... Hvala i svima vama koji ste na bilo koji način sudjelovali u planiranju, pripremi, uređivanju i objavljivanju ovog Godišnjaka.

Ne znamo što nas čeka u idućim danima i mjesecima ali se iskrena srca radujemo novim susretima i izazovima. Na tom putu neka nas prati Božji blagoslov i bdije nad nama zagovor službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić.

s. Martina Vlahović

Riječ uredništva

Poštovani i dragi čitatelji!

Od izlaska našeg prošlogodišnjeg broja protekla je godina dana. Za to vrijeme u Domu se događalo mnoštvo toga. Upisali smo deset učenica prvih razreda i ispratili na neke nove životne puteve i izazove deset maturantica.

Upoznavali smo se, družili, pripremali nove sadržaje, uvodeći uvijek neke novine, pazeći pri tome na našu karizmu i poslanje, vodili svakovrsne razgovore, rađala su se nova prijateljstva. Život u Domu svakako je dinamičan i neiscrpan izvor novih učenja, znanja, iskustava i sl. gdje se i mi kao odgojitelji izgrađujemo i učimo u suživotu s učenicama.

Sa svakom novom generacijom učenica tražimo nova rješenja i primjenjujemo neke nove metode. Svi oni koji su se jednom okušali u novinarskom radu, znaju koliko je to zahtjevan posao koji uvijek traži

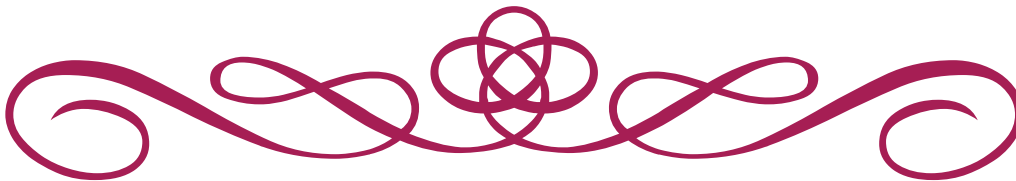
nove ideje, a onda i njihovu realizaciju. U časopisu otpočetak pratimo sva događanja, riječju i slikom. Na taj način čitatelj može upoznati naše stvaralaštvo i stvoriti predodžbu o našem radu.

U ovome izdanju možete pročitati zanimljivosti, aktivnosti kojima smo se bavili, zaigrati kviz o našoj utemeljiteljici, štošta i naučiti. Zahvaljujemo se svima koji su doprinijeli nastanku i ovoga broja, na kreativnim idejama i prijedlozima.

Nastavit ćemo i dalje tragati za novim sadržajima i oblikovati teme, razvijati svoju kreativnost, skupljati informacije i timski raditi. Ova godina posvećena je i 100. – oj obljetnici preminuća Majke Marije Krucifikse Kozulić, naše utemeljiteljice te smo i u tom pogledu održavali tematske radionice.

Želimo vam vesele i ugodne ljetne praznike!

Uredništvo

Majka Marija Krucifiksa Kozulić, odgajateljica

I u ovom broju Godišnjaka Ženskoga učeničkog doma Marije Krucifikse Kozulić s pravom javnosti nastavljamo govoriti o Majci Mariji Krucifiksi kao odgojiteljici. U Zavodu Presvetog Srca Isusova na Pomeriju u Rijeci, u kojem je danas smješten spomenuti Dom, ona je, uz ostalo, osnovala i Blagdanski oratorij. Naime, Majku Mariju Krucifiksu Kozulić krasilo je „oratorijansko“ srce, cijelim svojim bićem ona je izgarala za moralno i materijalno spašavanje djece i mladeži. Za nju je oratorij bio isto ono što i za sv. Filipa Nerija i sv. Ivana don Bosca. Pratila je djecu i mladež čestim okupljanjem, katekizamskom podukom, zajedničkom molitvom, čitanjem i širenjem duhovne literature iz posudbene biblioteke, koju je također osnovala u Zavodu.

Marija Kozulić je osnivanje Blagdanskog oratorija najavila 8. rujna 1895. u letku prigodom otvorenja Zavoda ovim riječima: „Prije svega namjerava se uvesti nedjeljne sastanke, ili takozvani „oratorij“ za žensku mladež, da sprovede nedjelje i blagdane vršenjem kršćanskih dužnosti i da se tamo nedužno zabavljati mogu, a tako udaljiti od tolikih pogibelji, osobito u blagdane, gdje se sami sebi prepušteni bacaju u vrtlog svake nevolje.“¹

---

¹ Letak Zavoda Presvetog Srca Isusova na Rijeci, 8. rujna 1895. Letci su objavljeni na hrvatskom, talijanskom, njemačkom i mađarskom jeziku.

Nedjeljni i blagdanski oratorij

Oratorij je mjesto okupljanja djece i mladeži čiji je glavni cilj, uz igre i zabavu, vjerski odgoj i kateheza, odgoj djece i mladeži. U oratorijima se osigurava mjesto za molitvu, katehezu i učenje, ali i odgovarajući prostori za rekreacijske sportske igre i zabavu djece i mladeži.

Sv. Filip Neri (1515.- 1595.) je osnovao prvi oratorij oko 1550. godine. Započeo je tako što je prvu skupinu dječaka okupio s ulice davši im hranu, privukao ih na misno slavlje, a potom im omogućio prostor za zabavu, pjesmu i igru. Bio je to prvi oratorij koji je postao drugi dom za djecu s ulice. Kasnije je sv. Ivan don Bosco, po uzoru na sv. Filipa Nerija, 1846. godine osnovao svoj oratorij.

I za Mariju Kozulić kao zauzetu katoličku laikinju, članicu i ravnateljicu franjevačke trećoredske Udruge Kćeri Presvetog Srca Isusova u Rijeci i odgojiteljicu djece i mladeži, oratorij će biti mjesto općeljudskoga i kršćanskoga odgoja i rasta u vjeri djece i mladeži. Ona je dugo planirala i snovala kako će spašavati „kćeri ulice“, kako ih je nazivala. Naime, Marija je najprije tragala za mjestom za vjerske pouke nedjeljom i blagdanima, gdje bi mogla osnovati oratorij i tako u raznim rekreacijskim igrama zadržati najmlađe članice Udruge Kćeri Presvetog

Srca Isusova, koje su se nazivale Službenicama, a potom i ostalu djecu i mladež.

I konačno, na sjednici Vijeća Udruge, 17. lipnja 1894., kojoj je predsjedao o. Felice Pozzi, uz ravnateljicu Mariju Kozulić, prvi put se raspravljalo o potrebi formiranja jednoga specijalnog blagdanskog oratorija.² U srpnju iste godine, na sjednici Vijeća Udruge, o. Felice je požurivao Mariju da što prije osnuje oratorij.³ A na sjednici Vijeća Udruge 5. kolovoza 1894. Marija je, kao ravnateljica Udruge, odlučila otići i zamoliti sestre milosrdnice u orfanotrofiju „Marija“⁴ u Rijeci, da im ustupe prikladno mjesto za nedjeljno i blagdansko okupljanje djece i mladeži.

2 Usp. Adunanze 1894., str. 10.

3 Riassunto 1894. str. 20. Marija je kasnije zapisala da je i o. Pozzija bila „sveta ideja“ da se formira blagdanski oratorij i re-creatorij, jer je vidio kako su mnoge djevojke prepuštene ulici, a broj djevojčica se povećavao na vjeronauku. Usp. Pismo s. Marije Krucifikse Kozulić, 19. XII. 1910. O. Pozzi je neupitno bio potpora Mariji u osnivanju oratorija. Međutim, s. Margherita Rosovich je zapisala da je o. Pozzi održao duhovne vježbe u kolovozu 1907. i posjetio i Blagdanski oratorij na Pomeriu, kojem se veoma obradovao znajući kako ga neke Službenice godinama ustrajno pohađaju. Usp. Madre Margherita, kolovoz 1906. godine.

4 Orfanotrofij „Marija“ – (sirotište „Marija“ nalazio se u Rijeci, na raskrižju Ulice Pomerio (u komunističko doba Ulice žrtava fašizma), Ciottine, a nekadašnje Ulice Đure Đakovića i Ulice Fiorello la Guardia. Ubožnica je otvorena 1835. za bolesnike i siromaha. Tu je 1857. utemeljena opća bolnica u koju su useljeni bolesnici, siromasi i siročad. Godine 1858. rad s bolesnicima i siročadi preuzele su sestre milosrdnice iz Zagreba. Usp. Sestre milosrdnice u Rijeci 1858. – 1978., priredile: Kirin, Livija – Nosić, Vincencija, Rijeka 1980. str. 39-40.

Sestre su je uputile vlasnici orfanotrofija gđi Leard, koja joj jedina mogla dati tu dozvolu, no ona je bila odsutna radi liječenja. Stoga ju je poglavarica sestara pismeno obavijestila o Marijinoj molbi, ali vlasnica orfanotrofija je Marijinu molbu telegrafski odbila.⁵ No, Marija nije prestala razmišljati i tražiti drugo prikladno mjesto za oratorij. Napokon je 3. lipnja 1895. zabilježila da nakon što je sredila zemljište na Pomeriju, pri Zavodu planira otvoriti blagdanski oratorij. Tu će okupljati djevojčice i žensku mladež prepuštenu samu sebi, da nedjeljom i blagdanom obavljaju kršćanske dužnosti, a zatim će imati osigurano mjesto za igru i zabavu. Na taj će ih način skloniti od raznih i žalosnih životnih opasnosti.⁶

Da je Majka Marija Krucifiksa Kozulić pridavala veliku važnost oratoriju, odnosno brizi za djecu i mladež, za njihov kršćanski odgoj i psihofizički razvoj, najjasniji je pokazatelj taj što je 18. poglavlje u Konstitucijama Družbe (1899.) izričito posvetila oratoriju pod nazivom: *Blagdanski oratorij i zabavište*. Time je zapravo htjela da njezine duhovne kćeri/sestre Presvetog Srca Isusova nastave njezino djelo. U Marijin oratorij okupljale su se djevojčice Zavoda, ali i druge djevojčice iz grada i okolice.

5 Adunanze 1894, str. 12- 14.

6 Usp. *Zapis* Marije Kozulić, Rijeka, 3. lipnja 1895. (rukopis pohranjen u Arhivu Kćeri Presvetog Srca Isusova u Terontoli, Italija.

U konstitucijama Družbe određuje se služba svake pojedine sestre i, osim onih koje poučavaju katekizam trebaju postojati pomoćnice ili nadzirateljice djece, kako se tumači u knjizi “Kršćanski nauk” sv. Karla Boromejskoga, koja se nalazi u Knjižnici Zavoda.“⁷

Tekst o oratoriju u Konstitucijama je rukopis Marije Kozulić sadržan na tri stranice. Vjerska pouka je određena prema dobi djevojčica ili školskim razredima, podijeljenih u četiri skupine. Ako je broj djevojaka veći, može ih se podijeliti u više skupina ili sekcija. Vjerska pouka održava se svake nedjelje i blagdana, drže je sestre učiteljice iz Zavoda, ali i članice Udruge koje žive u svojim obiteljima, kao vanjske suradnice. Članice Udruge, koje su se također nazivale sestrama, pomažu kako u katehezi tako u svim potrebama oratorija. Djeci i mladeži se svakih petnaest dana posuđuju knjige iz biblioteke Zavoda.

Nakon vjeronauka djevojčice ugodno provode slobodno vrijeme u igri, uvijek uz nadzor i pomoć sestara. U određeni sat idu na molitvu krunice,

---

7 Regola e Costituzioni 1899. str. 181, (rukopis). Tridentiski sabor dao je snažan zamah učenju kršćanskog nauka. Brojni su biskupi u postridentinskoj fazi objavili upute s praktičnim naznakama za vjeronauk iz obnovljenog katekizma sv. Karla Boromejskog (1538. – 1584.), milanskog nadbiskupa i kardinala, koji se također proširio izvan Italije. Usp. Giuseppe Ruta, *Catechetica come scienza, Introduzione allo studio e rilievi epistemologici*, str. 71., Torino 2010. Ed. Elledici.

pjevanje litanija, a završava se blagoslovom. I nakon blagoslova djevojke se mogu zadržati u Zavodu.⁸

Brojne su djevojčice i djevojke pohađale oratorij na Pomeriju, a Majka Marija Krucifiksa sa sestrama osiguravala im je i prehranu. Fra Gaetano iz Arzignana, Marijin duhovnik, 19. studenoga 1896. u pismu Mariji ovako hvali rad s djecom u oratoriju i brigu za njihovu prehranu: „Stoga se raduje da primete i hranite sirotice i da imate više od tristo djevojaka u svom oratoriju. To je pravi način da se posveti Vaš grad. Ako je istina da su djevojke pomalo zločeste, ali primaju klice kršćanskog ćudoređa i to će u svoje vrijeme donijeti plod.“⁹

U očuvanim fragmentima zapisnika konferencija Udruge, od travnja 1902. do travnja 1903., još se dvaput spominje oratorij, govori se da za najmlađe članice Udruge nije obvezan, ali se one mogu zadržati u Zavodu. Obvezan je samo vjeronauk.¹⁰ Oratorij je obuhvaćao i školu za dramsku umjetnost, gdje su djevojčice okupljale i učile razne igre, umjetničke vještine i ples. Za posebne prigode te razne dramske izvedbe ili komedije posuđivali su odjeću iz gradskog Teatra Verde.

---

8 Regola e Costituzioni delle Figlie del Sacro Cuore di Gesù, 1899., str. 181 – 184.

9 Pismo fra Gaetana iz Arzignana, Verona, 19. studenog 1896.

10 Usp. (Zapisnik konferencija), Aprile II. Dom. d'Aprile 13 aprile 1902, str. 4; Aprile (III. Domenica) 1903, str. 5. (Stranice proizvoljno numerirane).

U Rijeku su 1918. godine stigli oci salezijanci i sestre s Pomerija su s njima vrlo dobro surađivale u korist djece i mladeži, a posebno s don Angelom Melchiorijem, poglavarom salezijanaca i ravnateljem oratorija. Salezijanci su u prvo vrijeme svoga dolaska u Rijeku koristili dvoranu Zavoda Srca Isusova na Pomeriju za rad s mladeži i drugim skupinama vjernika. Krajem 1918. don Melchiori je, u dogovoru sa s. Terezijom Kozulić, započeo redovne mjesečne duhovne obnove sestrama u Kući matici.¹¹ Don Melchiori otišao je iz Rijeke za Trento 27. studenoga 1919., a zamijenio ga je novi poglavar, don Demetrio Baravalle.

Posljednjih mjeseci svoga života Majka Krucifiksa je uspjela proširiti blagdanski oratorij i zabavište, rekreacijske prostore te je nakon kateheza u kući i vrtu na Pomeriju bilo vrlo živo, djevojčice su se družile i znale produžiti vrijeme u pjesmi kod Majke Božje Lurdske. To je osobito veselilo „ljublenu Majku“ na izmaku njezina života.¹² I povodom blaženog preminuća Majke Marije Krucifikse Kozulić, na spomen sličici je napisano da je osnovala Blagdanski oratorij za mladež, koji je bio vrlo uspješan i koji su posjećivala brojna djeca i mladež.

11 Usp. *Bilješke* s. Terezije Kozulić, svibanj 1918; 7. Studenog 1918. i 31. siječnja 1920. Don Angelo Melchiori rođen je 8. sršnja 1877. u Tueneltu, biskupija Trento, Italija. Godine 1934. se sekularizirao. Nije poznat datum njegove smrti.

12 Usp. N. Cosulich, Vita, str. 19.

Majka je upravo zbog toga, gledajući i slušajući djecu u vrijeme bolesti i u posljednjim danima svoga života, sa zadovoljstvom govorila: „Rado ostavljam ovu zemlju jer sam ispunila svoju zadaću.“ Rado je ostavila zemlju jer je usrećila brojnu djecu.

s. Dobroslava Mlakić

Za mene je Dom...

Svaka velika promjena je teška. Za mene, ove školske godine sve se promijenilo: nova škola, Dom, okruženje... Prvi tjedan bio je težak. Sve je bilo novo i drugačije, no ipak, ne toliko strašno. S vremenom se privikneš. Svi su bili jako dragi i što god mi nije bilo jasno, odgojiteljice su mi objasnile. Ključ za lagodan život leži u slaganju s cimericama i međusobnom razumijevanju. Otkad sam u Domu, naučila sam puno više o životu s ljudima i koliko je važan kompromis. Hrana mi se sviđa i nisam nikada ostala gladna.

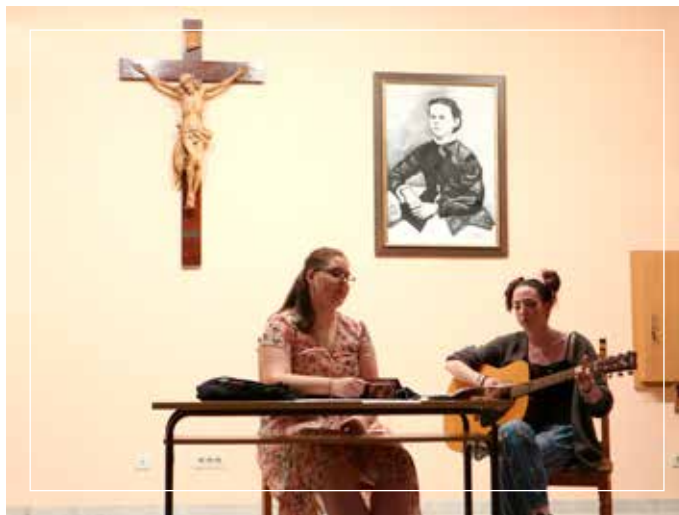
Nije sve bajno i krasno, ali je bolje od očekivanoga. Većinom svi imaju puno razumijevanja i spremni su pomoći.

Chiara Radošević,

1. razred Gimnazije Andrije Mohorovičića Rijeka

Prvo je nastupila mala strepnja. Kada su počele prijave za domove, konstantno sam gledala koja

sam na ljestvici. Hvala Bogu, upala sam u željeni dom. Od mojeg dolaska, prvih tjedan i pol, trebalo mi je vremena da se naviknem na novu okolinu, školu i odvojenost od kuće za koju sam jako vezana. Bilo je tu i malo suza, ali, bilo bi nekako čudno da

nije. Prva dva, tri tjedna su prošla i već sam se počela privikavati. Bilo je teško, ali znate kako se kaže: „Što te ne ubije, ojača te“ i tako je bilo u mojem slučaju. Završila sam u sobi s tri izvanredne djevojke: Sarom, Lucijom i Lorenom. Odmah smo kliknule. To mi je bilo

veliko olakšanje jer sam se bojala da me neće baš prihvatiti s obzirom da su sve tri već drugi razred i ranije su se upoznale. Kako vrijeme prolazi, mogu samo reći da sam jako sretna što sam upisala baš ovaj Dom u kojem smo svi kao jedna velika obitelj. Upoznala sam mnogo izvanrednih ljudi i sklopila prijateljstva koja će, sigurna sam, trajati još dugo.

Gabrijela Kozelički,

1. razred Prve riječke hrvatske gimnazije

Dane Marije Kozulić slavimo – i radosno u Kristu mi živimo!

Drugog dana trodnevnice za proslavu Krucifiksinog, točnije 27.rujna 2021. godine, prisustvovala smo sv. misi koja je služena u domskoj kapelici Presvetog Srca Isusova. Ovome slavlju odazvale su se učenice glazbenice koje su animirale misno slavlje, ali i mi ostale.

Svetu misu predvodio je vlč. dr. Mario Tomljanović koji se u propovijedi osvrnuo na Mariju Kozulić,

njenu ljubav prema djeci, odanost prema Bogu te hrabrost, volju i trud za pomaganje najpotrebnijima. Na kraju sv. mise izmolili smo zagovornu molitvu Majci Krucifiksi i zazvali njezinu pomoć u novoj školskoj godini koja je pred nama.

*Monika Cazin, 3. r. Ekonomske škole Mije Mirkovića
Petra Stipetić, 3.r. Građevinske tehničke škole Rijeka*

Svjetski dan misija

Trud se isplatio, keksići su fino mirisali i izgledali, ali najvažnije je to što je postignut cilj našeg rada. Naime, svi kolači su prodani na radost onih koji su ih kupili ali i na radost djece u Boliviji kojima smo poslali novčani prilog. Isus nas je naučio da pomažući braći u potrebi, pomažemo Njemu.

Bilo mi je jako lijepo na ovoj radionici i veselim se mnogim drugima koje slijede.

*Monika Kaurić,
3. razred Medicinske škole Rijeka*

Dana 21. listopada, učenice iz skupine Domaćinstva, pripremale su keksiće i kolače prigodom Svjetskog dana misija. Slastice su bile namijenjene prodaji, a prikupljeni novac namijenjen je kao naš mali doprinos misijama u Boliviji.

Uživale smo u ovoj zanimljivoj radionici, a smijehu i radosti nije bilo kraja. Svaka učenica radila je jedan dio posla. Jedna je valjkom valjala tijesto, druga je oblikovala cvjetice, srca i zvjezdice, treća je radila rum kuglice...

Stoji grad!

Mrijeti ti ćeš kada počneš sam u ideale svoje sumnjati! – poznati su stihovi velikana hrvatske poezije, Silvija Strahimira Kranjčevića, koje je napisao u svojoj pjesmi Mojsije. No, postoji Grad koji u srcima Hrvata nikada neće umrijeti jer je simbol žrtve za slobodu. To je naš Vukovar. I zato se s ponosom u srcu i molitvom na usnama prisjećamo našeg Heroja.

Naših ruku djelo

Marljive ruke i kreativan duh naših učenica iznjedrio je tijekom ove školske godine mnoštvo lijepih radova i još više lijepih trenutaka zajedništva.

SoCka

Blagdani su vrijeme darivanja, kako svojim bližnjima, tako i onima kojima je to najpotrebnije. Uoči Božića, odlučila sam volontirati u Socijalnoj samoposluzi Kruh sv. Elizabete, gdje sam s našom ravnateljicom, s. Martinom i prijateljicom iz Doma, Marijom, dijelila pakete hrane i najvažnije potrepštine osobama koje nemaju financijskih mogućnosti za nabavu istih. S obzirom na predivno božićno vrijeme, samoposluga je pripremila posebne paketiće s igračkama i slatkišima, kako bi i djeca, koja to još nisu, dobila svoje darove. U samoposluzi je vladala gužva i žamor, a sreća ljudi bila je neopisiva. Pozornost mi je posebno privukla gospođa koja je sve grčila i skakala od sreće kada smo joj uručili malu Bibliju pripremljenu u dječjem paketiću.

Nakon ovoga lijepog iskustva, odlučila sam volontirati i drugi put jer je bitno da dobra djela

činimo tijekom cijele godine, a ne samo u jednom njezinom dijelu. Kao što bi ljubav trebali slaviti svakodnevno, a ne samo na Valentinovo, tako bismo i bližnjima trebali pomagati tijekom cijele godine, a ne samo u božićno vrijeme.

Preporučila bih odlazak u Socijalnu samoposlugu svakome tko je iz bilo kojeg razloga zaboravio na to što su prave čari Božića i što je ono bitno – imati Boga u srcu. Neki ljudi imaju vrlo malo, ali kroz svoju sreću mogu nas naučiti više nego neki drugi, a to je da cijesimo sve predivne sitnice i ono što već posjedujemo, a ne da kroz život lutamo grabeći što više.

Vanessa Pajtak, 4. r. Medicinske škole Rijeka

Sv. Nikola posjetio Dom

Postoje li ljudi koji se ne vesele poklonima? Najviše se sjećamo onih iskrenih koje smo dobili od nama dragih osoba. Ali ono što pamtimo nije sam poklon već osjećaj da netko misli na nas, da smo voljeni i prihvaćeni. Poklanjajmo sebe drugima svakog dana i život će nam postati bajka. Iskreni osmijeh, zagrljaj, savjet ili samo tiha prisutnost može postati najljepši poklon.

Božiću moj

*Živiš u svima nama,
Daješ nam mir, pred Tobom nestaje tama.
Božiću moj, daruj nam ljubav svima
Čuvaj naš Dom, i u nama stoj!*

Božiću, lijepo Ti je ime. Mali Bog. Rođen u štatici, na tvrdoj slamici. Postao si čovjekom da ljude otkupiš od grijeha, a sve poradi Tvoje silne i nemjerljive ljubavi prema čovjeku. U ovo divno, pomalo i toplo predvečerje za prosinac, slavimo Tvoj rođendan. Tvoj dolazak!

Na našim licima blistaju osmijesi, srdačnost, radost, ljubav, blagost, a sve to donosiš nam Ti, Isuse! Svi smo kao jedna velika obitelj! Mekšamo svoja srca za Tebe! Postajemo bolji ljudi jedni prema drugima. Znamo da Te to raduje. Želimo Ti još više omiliti i želimo da Božić u našim srcima ne stanuje samo večeras, danas ili sutra, već tijekom cijele godine i cijelog nam života. Moguće je! Potrebno je! Sve je to za Tebe, Isuse!

A sad, prijedimo na stvar i poklonimo Ti srca dar!

Dvoranom našega Doma, dvadesetog dana mjeseca prosinca 2021. godine, razlijegali su se zvonki zvuci božićnih napjeva; od Tihe noći, Radujte se narodi, Oj, pastiri čudo novo, U to vrijeme godišta, Božić dolazi... U prigodni su program bile uvrštene i dvije recitacije; Isusovo pismo i Molitva Djetetu

Isusu, kao i scenski prikaz Božić u staračkome domu koji je prisutnima izmamio smijeh na lica. Najveća novost koja se po prvi put mogla vidjeti i doživjeti u Domu jest plesna točka na skladbu Yeshua.

Po završetku programa, druženje je nastavljeno uz slastice, harmoniku i pjesme.

Ovaj Božić, koliko god da ga dočekujemo u pandemijskim i otuđenim vremenima, opet je Božić koji ne može izgubiti svoju vrijednost ni u jednim teškoćama! Njeguimo i živimo Božić svakodnevno, praštajmo, izgrađujmo se i otvarajmo svoja srca prema Dobru! Čineći dobra djela drugima, postajemo bolji ljudi!

Uredništvo

Posjet Dječjem domu Ivane Brlić Mažuranić

Dana 22. prosinca 2021. godine, nas četiri učenice u pratnji ravnateljice, posjetile smo Dječji dom Ivane Brlić Mažuranić u Lovranu. Advent je vrijeme činjenja dobrih djela i darivanja pa smo i mi odlučile obradovati nekoga. Učenice našega Doma pripremile su poklone za svako dijete iz Dječjeg doma. Kada smo stigli ravnateljica nas je lijepo ugostila. Razgovarale smo s dječacima koji

su tada stigli iz škole. Bili su znatiželjni i htjeli su znati više o nama i našem Domu. Zahvalili su se na darovima i bili sretni što smo ih posjetili. Meni je ovo bilo jedno prekrasno iskustvo i voljela bih ih ponovno posjetiti.

Klara Blašković,

2.r. Gimnazije Andrije Mohorovičića Rijeka

*Prijateljske i utješne riječi
mogu biti kratke i sažete,
ali njihov odjek nema kraja.
(bl. Majka Terezija)*

*Tko od tebe što zaište, podaj mu!
I ne okreni se od onoga
koji hoće da mu pozajmiš.
(Mt 5,42)*

Dva, tri đira priko rive

Zadar slovi za jednog od najljepših gradova Zna Jadranu, a najpoznatiji je po predivnim zalascima Sunca zbog kojih, između ostaloga, i nosi ovu titulu. Mi smo se u to uvjerile 22. siječnja 2022. kada smo posjetile Zadar u sklopu nagradnog izleta, a u pratnji s. ravnateljice, obiju odgojiteljica i našeg duhovnika, fr. Ivana Dominika Iličića, OP.

Putem do Zadra pjevali smo i veselili se. Bio je to izlet nakon dugovremena Covid ograničenja. Došavši u Zadar, prisustvovala smo sv. misi koju je predvodio fr. Ivan Dominik, a potom smo imali „skroman“ ručak u Nadbiskupskom sjemeništu Zmajević gdje smo upoznali č. s. Marijanu i don Antu Dražinu koji nas je upoznao s poviješću Sjemeništa. Nakon ručka, imali smo slobodno vrijeme za obilazak grada pa smo se prošetale Kalelargom, vidjele Pozdrav Suncu te uživale uz predivne zvukove Morskih orgulja.

Crkva Gospe od Zdravlja bila je naše prvo odredište gdje nas je dočekaao don Zdenko Dundović koji nas je riječju vodio kroz povijest ove crkve, ali i kroz povijest drugih sakralnih objekata koje smo posjetili. Ta je crkva Zadranima jedna od najomiljenijih. Vjernici se tu utječu zagovoru Gospe od Zdravlja i časte njezinu sliku iznad glavnog oltara. U toj je crkvi mise slavio i Gospinom se zagovoru utjecao i veliki svetac, sv. Leopold Bogdan Mandić.

Kako Zadar obiluje bogatom kulturnom baštinom, nezaobilazno je bilo posjetiti stalnu izložbu crkvene umjetnosti poznate pod nazivom Zlato i srebro Zadra koja se nalazi u benediktinskom samostanu sv. Marije. Izložba nas se posebno dojmila zbog svoje starine. Potom smo se uputili u crkvu sv. Šimuna u kojoj se čuva neraspadnuto tijelo ovoga sveca koji je primio Isusa u hramu i prorekao

Marijinu sudbinu da će joj mač probosti srce. Nakon kratkog predavanja kako je sv. Šimun stigao u naše krajeve, svatko od nas se pomolio pred njegovim grobom te smo uzeli komadiće pamuka koji će nas čuvati.

Nakon crkve sv. Šimuna, uputili smo se prema katedrali sv. Stošije koja također krije svoju bogatu povijest. Vidjeli smo sarkofag ove svete u kojemu se čuvaju njezini zemni ostatci, a kojeg je dao izraditi sv. Donat.

Prije polaska u Rijeku, kao zadnje odredište, posjetili smo župu sv. Antuna Padovanskog na Smiljevcu. Obogaćeni novim saznanjima o bogatoj zadarskoj, pa i hrvatskoj povijesti, u večernjim smo se satima uputili prema Rijeci, ali sa željom kako ćemo ponovno posjetiti Zadar.

Leona Godinić, 4. r. Građevinske tehničke škole Rijeka i Matea Grčević, 4. r. Medicinske škole Rijeka

Valentinovo

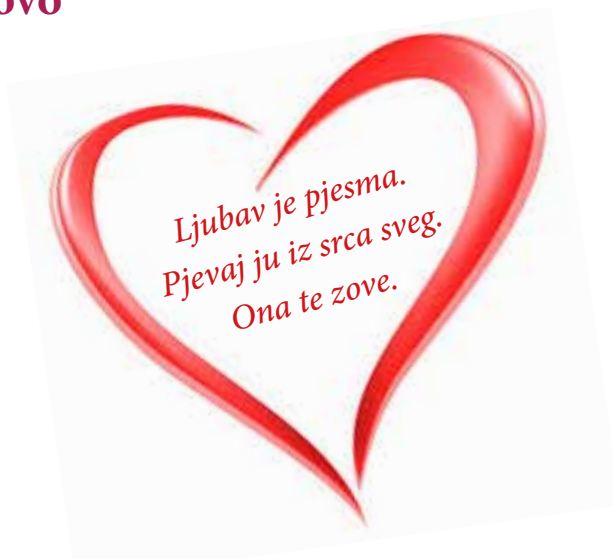
Pišući ljubavni haiku, obilježili smo Dan zaljubljenih. Na taj smo si način međusobno darivale razmišljanja o ljubavi!

Biblijski susret

Ne postoji ljepši posao od onoga kojemu se posvećujemo svim srcem za druge i sebe, ali najprije za Gospodina. U jednom vrlo ugodnom društvu dragih prijateljica, upoznali smo jedno veselo udruženje kršćana – Gideonite.

Njima je Gospodin dao misiju širenja Evanđelja dijeljenjem primjeraka Božje Riječi kako bi ljudima omogućili susret s Gospodinom Isusom. Na ovom susretu imale smo priliku čuti njihove priče i svjedočenja te koliko je i njima taj susret bio vrijedan, a svatko od prisutnih dobio je svoj primjerak Novog zavjeta.

Dijeljenjem svoje osobne vjere s drugima stvaramo posebnu i izravnu vezu s Gospodinom. Smatram da svjedočenjem na otvoren i dubok način prikazujemo jedni drugima snagu vjere i istinske ljubavi prema Onome koji nas ljubi. Odvajanje svojega vremena za prijatelje, obitelji ili ljude koje susrećemo u svakodnevnome životu kako bismo s njima podijelili svoje iskustvo, uistinu pomaže pri pronalaženju pravog puta spasenja. Ljubav tako

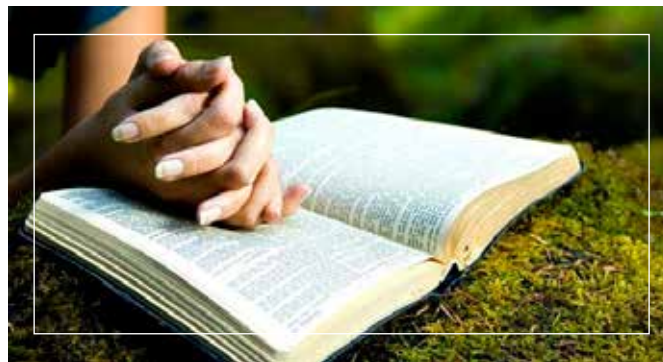

nikad ne prestaje, već nas još jače obgrljuje i s nama do vijeka ostaje.

Nadahnete onime što smo čule, zahvalne smo na ovom duhovnom susretu koji nam je ostavio trajno svjedočanstvo koje ćemo radosno pamtiti.

Lorena Marenić,

2. r. Škole za primijenjenu umjetnost Rijeka

45. regionalna domijada regije Zapadna Hrvatska

Nakon dvogodišnje stanke, ponovno smo se susreli na željno iščekivanoj Domijadi. Kulturni dio programa održao se dana 4. travnja u Hrvatskom kulturnom domu na Sušaku. Natjecali smo se u kategorijama Glazbenog, Scenskog i Likovnog izričaja, Primijenjene umjetnosti i Filmskog stvaralaštva te u Šahu koji je održan 8. travnja.

Ponosni smo na postignute rezultate naših učenica te njihov uloženi rad i trud. Prema ocjeni Stručnog žirija osvojili smo 3. mjesto u kategoriji Glazbenog izričaja s pjesmom Zaspalo je siročče; 3. mjesto prema ocjeni Stručnog žirija u kategoriji Scenskog izričaja odnosno Recitacije s pjesmom Tko sam? Što sam? S. A. Jesenjina; 2. mjesto prema ocjeni Stručnog žirija u kategoriji Filmskog stvaralaštva za videozapis Knjiga? Što je to?; 3. mjesto u kategoriji Likovnog izričaja za fotografiju naziva Ante te 2. mjesto u kategoriji Crteža za crtež naziva Mačka.

U kategoriji Sport osvojili smo 1. mjesto u ženskom šahu, a učenica Lana Trglavčnik proglašena je najboljom igračicom Turnira.

Domijada je događanje koje nas sve skupa oplemenjuje, povezuje, inspirira, uči solidarnosti, požrtvornosti, kreativnosti i na kraju nagrađuje. Iako je ovogodišnja Domijada netom završila, već se veselimo idućoj.

Razgovor

Dana 4. svibnja nazočili smo svečanoj premijeri filma Razgovor redatelja i scenarista Dominika Sedlara. Film je snimljen prema istinitom događaju, a zamišljen je kao razgovor dvoje ljudi, bl. kardinala Alojzija Stepinca i Josipa Broza Tita.

Zdravo Gospo Trsatska, sveta Majko milosti

Dana 10. svibnja 2022. u pratnji odgojiteljice Katarine, učenice Gabrijela, Lorena i moja malenkost, pješačenjem trsatskim stubama, uputile smo se u ovo veliko i poznato Svetište kako bismo molitvom krunice i euharistijskim slavljem proslavile svetkovinu Gospe Trsatske, Majke Milosti. Sv. misu predvodio je nadbiskup koadjutor Mate Uzinić.

Prije i tijekom mise bila je prilika za sv. Ispovijed, a svetoj misi prethodila je svečana procesija u kojoj su časne sestre nosile čudotvornu sliku Majke Božje koju je 1367. godine Trsaćanima darovao papa Urban V. Na kraju sv. mise nadbiskup Uzinić poklonio se pred slikom Majke Božje Trsatske i pokadio ju. Vjernici su se razišli uz završnu pjesmu. Bilo nam je iznimno lijepo i ugodno. Uživale smo u ovome slavlju i nadamo se da će ovakve predivne prilike biti češće.

Sara Pahljina, 2. r. Ekonomske škole M. Mirkovića

Svečano otvorenje 45. državne domijade u Rovinju

Našim glazbenicama pripala je velika čast sudjelovati na svečanom otvorenju 45. državne domijade u Rovinju. Za tu su prigodu učenice otpjevale himnu Republike Hrvatske, klapsku pjesmu Paun leti, a učenica Vanessa Jakac skladbom na harmonici stvorila je veselu atmosferu među prisutnima.

Glazba izražava ono što se ne može reći i što je nemoguće šutjeti.
(Victor Hugo)

Proslava mature

Dana 3. lipnja u našem malom domu održala se proslava mature. Tradicionalno, slavlje smo započeli misnim slavljem za nas maturantice koje je predvodio vlč. Ivan Seletković u koncelabraciji s našim duhovnikom fr. Ivanom Dominikom Iličićem, OP i vlč. Sinišom Vujčićem. Nakon mise uslijedio je prigodni zabavni program. Svaka od nas maturantica predstavila se jednom točkom, bilo to sviranje, pjevanje, recitacija, ples ili gluma. Također, naša nas je dramska družina počastila izvedbom Snovi jedne maturantice s kojom smo se sve mogle poistovjetiti. Na kraju, naše su nas draga ravnateljica, s. Martina, zajedno s našim odgojiteljicama, Katarinom i Nikolinom, obradovale poklonom. Svaka od nas dobila je ružu i Bibliju s posebnom posvetom. No, ni naše ravnateljica i odgojiteljice nisu bile zaboravljene. Kao iznenađenje, maturantice

su se ujediniile i svakoj darovale jednu sitnicu kako nas nikada ne bi zaboravile. No, tu zabavi nije bilo kraja. Nakon prekrasne priredbe gdje smo se svi suzdržavali kako ne bismo zaplakali, slijedila je zakuska. Svi smo se okupili u dvorani sv. Mihovila i počastili ukusnom hranom koju je spremila naša kuharica. Kao poslastica za kraj uslijedila je prefina torta za koju smo svi tražili repete jer nam jedan komad nije bio dovoljan. Nakon torte i još malo druženja, prava je zabava tek počela. Naša je draga Vanessa svirkom na harmonici podignula cijelu atmosferu tako da nitko nije ostao sjediti. Zabava se nastavila do kasno u noć. Svakako je to bila jedna od večeri koju ću zauvijek pamti.

*Nicol Sinožić,
4. r. Glazbene škole I. M. Ronjgova Rijeka*

Progledaj srcem

Dana 4. lipnja 2022. godine, Karin, Lorena i ja progledale smo srcem na velikom duhovnom koncertu u Zagrebu na stadionu Maksimir. Nakon cjelogodišnjeg odbrojavanja dana do koncerta, moram priznati da je taj dan brzo došao. Slušale smo i molile uz najpoznatije duhovne pjesme naših poznatih pjevača duhovne glazbe: Amorose, Božju Pobjedu, Vanessu Mioč, Alana Hržicu te ostale anđeoske glasove. Osim glazbe, bila je molitva, meditacija i vrijeme šutnje. Neopisivo je čuti kako 55 000 ljudi zajedno moli Očenaš. Zamislite kako je Isus bio sretan, a tisuće srca ispunjeno, vjerojatno i obnovljeno. Ovaj koncert bio je dokaz da se vjernici u maloj državi lako mogu okupiti iako se o tome koncertu neće pričati na svim društvenim

platformama. Koncert Progledaj srcem zauvijek će nam ostati u lijepom pamćenju, a još se više radujemo nadolazećim koncertima.

Ana Vedriš, 3. r. Prve riječke hrvatske gimnazije

Rijeka milosti potekla našim srcima

Nakon dvogodišnje stanke, u nedjelju 19. lipnja 2022. god., svojom nazočnošću uveličale smo duhovni koncert Rijeka milosti 3. Koncert je bio humanitarnog karaktera odnosno prihod od prodaje ulaznica bio je namijenjen kao pomoć Prihvatilištu za beskućnike Ruže sv. Franje. Ovaj koncert spoj je slavljenja Boga putem pjesme, molitve, meditacije i pomoći ovoj ranjivoj skupini ljudi.

Jedan od najdojmljivijih trenutaka na koncertu bilo je izlaganje Presvetog Oltarskog Sakramenta i klanjanje te paljenje svjećica koje su simbolizirale da

budemo tzv. sol zemlje i svjetlost svijeta, slika Božja u ovome svijetu. Rijeka milosti uistinu je potekla našim srcima i duhovno nas sve okrijepila.

Maturantice 2021./2022.

(tekst pjesme napisale su učenice Kristina Grčević. i Klara B.)

*Maturantice drage,
evo nas dvije,
želimo vam reći nešto čim prije.
U par riječi opisale smo svaku
da nitko ne zaboravi generaciju ovakvu*

VANESSA PAJTAK

*Fizioterapeut u struci, a mi u mucu. Nakon njene masaže,
samo Voltaren pomaže. Jednorozu su joj glavna tema,
svatko u Domu primijeti kad je nema.*

MATEA GRČEVIĆ

*Hvala ti Matea što si bila dobar brat,
u dobru i zlu, u javi i snu.
U labu ćeš glavna biti,
svoju radost nećeš kriti i
venu ćeš iz prve pogoditi.*

PAULINA TUHTAN

*Kada Paulina violinu uzme u ruke,
za nas nestaju sve muke.
Svaki ton pogodi iz prve,
konkurenciju gazi k'o male crve.*

MARIJA BLAŠKOVIĆ

*Umjetnička duša, svađe ne kuša.
Uvijek spremna pomoći, čak i iza ponoći.
Radovi njeni zlatnih ruku su djelo,
i može nacrtat bilo čije tijelo.*

VANESSA JAKAC

*Vanessu Jakac iz Buzeta,
slava do Beča čeka,
kad harmoniku zasvira,
svakog u srce dira.*

LEONA GODINIĆ

*Za interijer je profesionalac,
programe radi k'o pravi znalac.
Najbolji naglasak s Raba ima,
zaustavit ju ne mogu ni oseka, ni plima.*

NIKA MARAS

*Einstein je za nju mala beba,
pomogne svima kada god treba.
Marljiva i vrijedna, to je naša Nika,
za naš dom ponos je i dika.*

VALENTINA ALINČIĆ

*Svoje Moravice zamijenit će Parizom,
ljudi će ju miješati s Mona Lisom.
Modne savjete po domu je dijelila,
i svojim smijehom sve nas veselila.*

ANDREA VUKOVIĆ

*Volan u ruci,
kilometri u glavi,
benzin u krvi
i anđeli čuvari.*

NICOL SINOŽIĆ

*Vesela i vedra osoba u Domu,
kad je dečki vide padaju u komu.
Po domu hoda k'o po modnoj pisti,
i sve nas ima na crnoj listi.*

Glazbom i kroz glazbu upoznajemo sebe i druge

U ovom broju Godišnjaka upoznajte izvrsnog glazbenika i jednog od omiljenih profesora naših glazbenica. Riječ je o Davoru Juretiću, profesoru teorijskih glazbenih predmeta i glazbene umjetnosti u Srednjoj glazbenoj školi Ivana Matetića Ronjgova u Rijeci. Za prof. Juretića glazba je život, a kako sebe opisuje, što još voli i što poručuje mladima pročitajte u nastavku.

1. Kako biste se opisali u tri riječi?

Radoholičar, pouzdan, glazbenik.

2. Možete li navesti tri osobine koje su Vam pomogle u životu i/ili radu?

Pravednost, strogoća i tvrdoglavost.

3. Kako ste se odlučili profesionalno baviti glazbom?

Dogodilo se to vrlo spontano. Ne sjećam se trenutka odluke, ali se sjećam osjećaja – osjećaja kao da glazbi pripadam najviše. Usporedno s uspjehom u školovanju i bavljenju glazbom amaterski bio je to najprirodniji slijed događaja.

4. Imate li uzore u životu i tko su oni?

Imam, i to mnoge. Izdvojiti ih poimence je gotovo nemoguće. U ljudima se trudim prepoznati one kvalitete, postupke i ponašanja koja kod sebe želim unaprijediti; događa se to u svakodnevnim

situacijama, s „običnim“ ljudima, u kratkim razgovorima, promatrajući...

5. Što Vas najviše raduje/uveseljava u poslu s mladima?

Ne samo da raduje, već uvijek nanovo oduševljava – njihova energija, polet, zanos, kreativnost... Mladi su zbilja naša budućnost, tako da se uloge učitelj – učenik znaju i zamijeniti. Zahvalan sam što radim s mladim ljudima zbog kojih često zaboravim da sam na poslu; osjećam se kao dio tima, kao moderator koji u učenicima prepoznaje ono nešto i daje podršku u, kako osobnoj, tako i profesionalnoj izgradnji.

6. Što volite raditi u slobodno vrijeme, odnosno, imate li hobi?

U slobodno vrijeme kojeg je vrlo malo, rado odlazim u teretanu. Otkrio sam da je istinita ona „u zdravom tijelu, zdrav duh“. Također, odlazak u prirodu i duge šetnje cijeni mi sve više. Vrijeme je to u kojem mogu rasteretiti misli i provesti vrijeme s dragim ljudima.

7. Da se ne bavite glazbom, čime biste se bavili?

Razmišljajući tijekom života često sam se zamišljao u raznim područjima – u jezicima, pa čak i farmaciji. Moram priznati, mijenjalo se to podosta. U zadnje vrijeme, pak, probudila mi se strast za dizana tijesta pa bih, da sutra moram promijeniti posao, vjerojatno bio pekar.

8. Najdraži film?

Teško pitanje. Izdvojiti samo jedan od filmova – gotovo nemoguće. Ako smijem, zadržao bih se na žanru – komedija. Naravno, dobra drama je nešto što bih uvijek mogao gledati, ali ipak na prvom mjestu komedija kao odgovor na vrijeme u kojem živimo.

9. Najdraža knjiga?

Možda još i teže pitanje od prethodnog. Svaka od hrpe pročitanih knjiga zasigurno je ostavila traga. Odgovarajući na pitanje i prisjećajući se svog štiva, došla mi je na pamet jedna čak iz osnovne škole – pripovijest Duga D. Šimunovića. Ne mogu objasniti, ali ostala mi je posebno draga. Iako se fabule ne sjećam detaljno, sjećam se emocija dok sam je čitao. Trenutno čitam samo stručnu literaturu, ali morat ću se pozabaviti i književnošću.

10. Imate li omiljenog skladatelja crkvene glazbe?

Među mnogima istaknuo bih hrvatske skladatelje – Albu Vidakovića i Krstu Odaka. To su hrvatski skladatelji čija su djela zaista umjetnički vrijedna u hrvatskim, pa i u svjetskim razmjerima.

11. Bach ili Mozart?

Ispada kao da biram strane. Višestruko oprečne. Uh! No dobro, biram Bacha. Ne kažem da se to ne odnosi dijelom i na Mozarta, ali na Bacha se uvijek mogu vratiti i nanovo se oduševiti te otkriti nešto novo. Kompleksnost njegove glazbe me fascinira.

12. Klapa ili bend?

Ipak klapa. Višeglasno pjevanje je dio mog života od najranijih dana. Naprosto – tu sam doma, tu se osjećam ugodno i u tome uživam. Dakako, mogu uživati i u kvalitetnom bendu, ali ako moram birati na koji/čiji ću koncert otići – zna se!

13. I za kraj, što biste poručili mladima koji se žele baviti glazbom?

Poručio bih mladima da se odvaže baviti njome. Glazba je jedan svijet koji pojedincu pruža jednu potpuno novu dimenziju sebe samoga. Glazbom i kroz glazbu upoznajemo sebe, ali upoznajemo i druge. Dobrobiti u smislu znanja i vještina ne treba dodatno naglašavati, ali valja spomenuti utjecaj glazbe na čovjekov duh. Često se smatra da se od glazbe ne može (pre)živjeti pa ovom prigodom želim razbiti i tu zabludu. Ako su mladi uporni, marljivi, talentirani i trude se, rezultat neće izostati. Pitanje je samo vremena kad će dobiti zasluženno priznanje javnosti!

*Pitanja sastavile Antonela Fakin i Karin Juričić,
učenice Glazbene škole I. M. Ronjgova*

Zamisli život u ritmu muzike za ples

Ples je pokretanje tijela prema ritmu glazbe, pojedinačno, u parovima ili u skupinama. U svojim počecima, ples je bio motorička reakcija na određene emocije, na pojačano veselje, strah, žalost, ljubav ili mržnju. Postoje različite vrste plesa kao što su : balet, suvremeni ples, jazz dance, folklor, street dance (krump, locking, popping, house, hip hop,...)

Ples je moj hobi. Oduvijek sam voljela ples. Voljela sam kao dijete gledati balerine kako plešu te pokušavala neprestano ponoviti njihove pokrete. Već dvanaest godina pokrćem svoje tijelo u ritmu

glazbe. U početku sam plesala suvremeni stil, a kad sam došla u Rijeku počela sam se konačno baviti street dance stilovima koji su me oduvijek jako zanimali. Tri godine sam učila hip hop i house te se u tim stilovima najbolje izražavam. U ritmu hip hopa opuštam se, moje tijelo se pokreće i svijet oko mene nestaje. Ostajemo samo ples i ja. Svima bih preporučila da uljepšaju svoj život plesnim koracima jer svi u sebi nosimo smisao za njim, samo ga trebamo prepoznati.

Lucia Sorčić, 3.r Srednje talijanske škole Rijeka

Krasno polje

U zavičaju smo rođeni, u zavičaju smo postali voljeni, za zavičaj smo spremni i umrijeti. Jer – u njemu nam niknuše prvi korijeni (vlč. dr. Milan Bogović).

Krasno je selo na obroncima Velebita u okolici Senja. Nalazi se na nadmorskoj visini od 714 m. Poznato je po mnogim znamenitostima i prirodnim ljepotama. Naime, u Krasnome je osnovana prva šumarija koja je započela sa svojim radom 1765. god. Uz šumariju postoji i Interpretacijski centar Krasno (Kuća šumarstva) koji je otvoren 2005. god. na 240.-u obljetnicu poslovanja šumarije Krasno kao prvi Interpretacijski centar u Hrvatskoj. U Centru je moguće vidjeti oko 300 eksponata iz povijesti uređivanja i uzgajanja šuma, stara transportna sredstva, fotografije, pisane dokumente kao i trofeje divljači koja obitava na ovome prostoru.

U Krasnom su smješteni Nacionalni park Sjeverni Velebit i Park prirode Velebit. Nacionalni park je proglašen parkom 9. lipnja 1999. godine. Unutar parka nalaze se strogi rezervat Hajdučki i Rožanski kukovi, Lukina jama, Velebitski botanički vrt, Premužićeva staza itd. Na osnovu NP Sjeverni Velebit 2. kolovoza 2017. god. izgrađena je Kuća Velebita koja prikazuje život na Velebitu, klimu, ekosustave, geologiju te biljne i životinjske vrste. U Krasnome su još smještene i dvije sirane, a to su Sirana Runolist i OPG Anić koji se također bavi mljekarstvom.

Ovo malo planinsko mjesto ne bi bilo ovoliko posebno da u njemu ne postoji Svetište Majke Božje od Krasna. Naime postoji i legenda o nastanku Svetišta koja govori o tome kako su pastir, dok su pasli ovce, u panju pronašli čudan cvijet, a u cvijetu sliku Majke Božje. Otrgnuli su cvijet i prenijeli ga u kapelicu koja se nalazila u Krasnom Polju, ali najednom, cvijet je nestao. Nakon nekoliko dana pastiri opet na istom mjestu pronađu cvijet i sliku Majke Božje. Mještani su zatim na tom mjestu sagradili kapelicu. Majku Božju od Krasna koju svake godine posjeti oko 100.000 hodočasnika iz cijele Hrvatske, ali i šire.

Krasno je, kao što možete primijetiti, preKrasno i zbilja se isplati posjetiti ga. Volim ovo mjesto i život u njemu.

Ema Devčić, 2. r. Medicinske škole Rijeka

Upoznajmo život Majke Krucifikse

Mnogi hrvatski sveti, blaženici i službenici Božji svojom su požrtvovnošću, ljubavlju i dobrotom ostavili neizbrisiv trag u povijesti. O 100.-oj obljetnici blaženog preminuća naše utemeljiteljice

Majke Marije Krucifikse Kozulić, pripremili smo kratki kviz kroz kojeg možete provjeriti koliko ju dobro poznajete, ali i nešto novo naučiti.

1. S kojeg hrvatskog otoka potječe plemićka obitelj Kozulić u kojoj je rođena Marija Krucifiksa Kozulić 1852. godine:
a) otoku Lošinju
b) otoku Krku
c) otoku Pagu

2. Majka Krucifiksa u trenutku zavjetovanja uzela si je ime Krucifiksa što znači:
a) Blažena
b) Sveta
c) Raspeta

3. Svrha Družbe koju je Majka Marija Krucifiksa osnovala je:
a) odgoj i obrazovanje djece i mladeži
b) tiskanje katoličke literature
c) intelektualni rad

4. Roditelji Marije Krucifikse bili su:
a) Ivan Matej i Katarina
b) Emilija i Josip
c) Antun i Anđelina

5. Njezino drugo (srednje) ime je:
a) Irena
b) Katarina
c) Nikolina

6. Majka Marija Krucifiksa umrla je na glasu svetosti:
a) 20. rujna 1852. godine
b) 29. rujna 1922. godine
c) 15. svibnja 1927. godine

Učenički radovi

Modrena baka
Marija Blašković 4.r.

Apolon
Valentina Alinčić 4.r.

Mačka
Lorena Marenić 2.r.

Ante
Lara Kaštelan 2.r.

Stolica (Završni rad)
Leona Godinić 4.r.

Pokret
Marija Blašković 4.r.

*Ima ljudi tako ljekovitih,
da bi ih trebalo prepisivati
na recept...*

